

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 décembre 2021

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**visant à créer un système
de compensation spécifique
pour les effets secondaires néfastes
des vaccinations recommandées ou
rendues obligatoires par les autorités**

(déposée par
Mme Dominiek Sneppe et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 december 2021

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**teneinde een specifiek stelsel
van schadevergoeding te creëren
voor schadelijke neveneffecten
van de door de overheid verplichte en
aanbevolen vaccinaties**

(ingediend door
mevrouw Dominiek Sneppe c.s.)

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les vaccinations de masse contre certaines maladies infectieuses comme la polio, la variole ou la rougeole ont indéniablement porté leurs fruits. Alors qu'il y a un peu plus d'un siècle, un enfant sur six mourait avant l'âge de six ans, le plus souvent des suites d'une maladie infectieuse, le décès prématuré d'un enfant est aujourd'hui devenu un cas rare.

Toutefois, certaines vaccinations peuvent aussi être nocives pour la santé, comme l'a confirmé le Comité consultatif de Bioéthique dans son avis n° 64 du 14 décembre 2015 relatif aux aspects éthiques de l'obligation de vacciner (p. 11). Les données chiffrées les plus complètes sur les effets secondaires de la vaccination proviennent des États-Unis, où existe le *Vaccine Adverse Event Reporting System* (VAERS).

À l'heure actuelle, les autorités ayant implicitement ou explicitement rendu une vaccination obligatoire sont responsables des dommages s'il est prouvé qu'elles ont commis une erreur en rendant la vaccination obligatoire et qu'il existe un lien de cause à effet entre cette erreur et le dommage causé.

Les articles 1382 et 1383 de l'ancien Code civil s'appliquent aux dommages causés par une vaccination obligatoire, comme l'a établi l'arrêt de la Cour de cassation sur la vaccination antivariolique dans l'affaire Houben.¹ Cet arrêt a suscité le commentaire suivant: "Suite à l'administration d'un vaccin contre la variole en 1946, une jeune fille est devenue paralysée et a contracté une maladie mentale. Ses parents ont alors estimé que l'État, dès lors qu'il avait rendu ce vaccin obligatoire, était responsable. En vertu de la loi sanitaire du 1er septembre 1945, l'État était habilité à prendre des mesures pour prévenir ou combattre les maladies infectieuses. Toutefois, selon la Cour de cassation, cette réglementation ne signifie pas que le pouvoir exécutif est déchargé de son obligation d'agir avec prudence au sens des articles 1382-1383 du Code civil. Cela a pour conséquence que l'État doit respecter la norme générale de diligence lorsqu'il intervient par voie de réglementation."² (traduction)

¹ Cass. 26 avril 1963, Pas., 1963, I, 905; R.C.J.B., 1963, 116; R.W., 1963 – 1964, 287; voir J. DELVA, *Civielrechtelijke aspecten van de overheidsaansprakelijkheid*, R.W., 1977 – 1978, 2344.

² S. MAENHOUT, *Softenon Case Study. Aansprakelijkheid voor gebrekkige medicijnen*, masterproef in de rechten, 2012 – 2013, n° 184, p. 57.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De massale vaccinaties tegen bepaalde infectieziekten zoals polio, pokken of mazelen, hebben ontegensprekelijk hun vruchten afgeworpen. Waar ruim een eeuw geleden nog een op de zes kinderen voor het zesde levensjaar overleed, meestal aan een infectieziekte, is dat nu een zeldzaamheid geworden.

Maar bepaalde inentingingen kunnen ook schade veroorzaken. Het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek heeft dat in zijn advies nr. 64 van 14 december 2015 betreffende de ethische aspecten van de vaccinatieverplichting bevestigd (p. 11). Het meest uitgebreide cijfermateriaal over nevenwerkingen bij vaccinaties komt uit de VS, waar het *Vaccine Adverse Event Reporting System* (VAERS) bestaat.

De overheid die een vaccinatie impliciet dan wel expliciet verplicht gesteld heeft, is thans voor de schade aansprakelijk wanneer bewezen wordt dat zij een fout heeft begaan door de vaccinatie verplicht te stellen en dat die fout in oorzakelijk verband staat met de veroorzaakte schade.

De artikelen 1382 en 1383 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn van toepassing op de schade door een verplichte inenting veroorzaakt, zoals vastgesteld in het Koepokinentingensarrest in de zaak Houben.¹ In verband met dit arrest werd geschreven: "Als gevolg van een koepokinenting in 1946 werd een meisje verlamd en leed zij aan een geestesziekte. Door de inenting te verplichten, meenden de ouders dat de overheid aansprakelijk was. De overheid werd gemachtigd door de gezondheidswet van 1 september 1945 om maatregelen te nemen om besmettelijke ziekten te voorkomen of te bestrijden. Deze regelgeving houdt volgens het Hof van Cassatie echter niet in dat de uitvoerende macht ontslagen is van haar verplichting om voorzichtig te werk te gaan in de zin van artikelen 1382-1383 B.W. Dit heeft voor gevolg dat de overheid de zorgvuldigheidsnorm in acht moet nemen wanneer zij verordenend optreedt."²

¹ Cass. 26 april 1963, Pas., 1963, I, 905; R.C.J.B., 1963, 116; R.W., 1963 – 1964, 287; zie J. DELVA, *Civielrechtelijke aspecten van de overheidsaansprakelijkheid*, R.W., 1977 – 1978, 2344.

² S. MAENHOUT, *Softenon Case Study. Aansprakelijkheid voor gebrekkige medicijnen*, masterproef in de rechten, 2012 – 2013, nr. 184, p. 57.

En son temps, M. Ernest Glinne (PS jusqu'en 1998, puis Ecolo) a déposé à la Chambre des représentants une proposition de loi "tendant à dédommager les enfants victimes d'une vaccination obligatoire" (document 786, session 1975-1976³). Dans les développements, l'auteur indiquait notamment ce qui suit: "Il est normal et indispensable que l'État belge prenne lui aussi ses responsabilités vis-à-vis des enfants victimes de la vaccination obligatoire. Le dédommagement doit être garanti, non seulement pour les victimes futures, mais également pour les enfants qui ont subi des dommages depuis l'instauration de la vaccination obligatoire (...)."

Dans sa proposition de loi, M. Glinne visait tant la vaccination obligatoire contre la variole, introduite le 5 mars 1946, que la vaccination obligatoire contre la poliomyélite.

Un arrêté royal du 2 décembre 2015 prolonge la suspension de la vaccination obligatoire contre la variole jusqu'au 31 décembre 2026, l'éradication de la variole ayant été officiellement déclarée et confirmée par l'OMS. Mais aux États-Unis, chaque année, 6 à 7 personnes meurent des suites de la vaccination antivariolique.⁴

La vaccination contre la poliomyélite a été recommandée pour la première fois en Belgique en 1958 et rendue légalement obligatoire en 1967. En cas de non-vaccination par le vaccin contre la polio, on peut, en tant que parent, encourir une sanction, comme le prévoit l'article 5 de la loi sanitaire du 1er septembre 1945: "Les infractions aux dispositions de la présente loi et des règlements édictés pour son exécution sont punies d'une amende de 26 à 100 francs et d'un emprisonnement de huit jours à un mois ou de l'une de ces peines seulement. En cas de récidive dans les deux années de la dernière condamnation, ces peines peuvent être élevées au double." Bien que les vaccins contre la polio aient effectivement prouvé leur utilité, ils peuvent, dans de rares cas, provoquer des effets secondaires graves. Pour le "vaccin Sabin", il s'agit de trois cas par million de vaccins.

Mais il existe également d'autres vaccinations, qui ne sont pas explicitement obligatoires mais qui le sont quand même de manière implicite. C'est ainsi notamment que les bébés ou les jeunes enfants doivent se soumettre au programme général de vaccination si leurs parents veulent qu'ils aient accès aux crèches de l'ONE, par exemple.

De heer Ernest Glinne (PS tot 1998, daarna Ecolo) diende destijds in de Kamer van volksvertegenwoordigers een wetsvoorstel in "ertoe strekkend een schadevergoeding te verlenen aan de kinderen die het slachtoffer zijn van een verplichte vaccinatie" (Stuk 786, zittingsjaar 1975-1976³). In zijn toelichting stelde de indiener: "Het is normaal en noodzakelijk dat ook de Belgische Staat zijn verantwoordelijkheid opneemt tegenover kinderen die het slachtoffer zijn van de verplichte vaccinatie. De schadevergoeding moet niet alleen aan de toekomstige slachtoffers, maar ook aan de kinderen die sinds het invoeren van de verplichte inenting nadeel geleden hebben (...) toegekend worden."

In zijn wetsvoorstel viseerde de heer Glinne zowel de op 5 maart 1946 ingevoerde verplichte koepokinentingen als de verplichte inenting tegen de kinderverlamming (poliomyelitis).

Een koninklijk besluit van 2 december 2015 verlengt tot 31 december 2026 de opschorting van de verplichte vaccinatie tegen pokken aangezien de uitroeiing van de pokken officieel werd afgekondigd en bevestigd door de WHO. Maar tijdens de inentingscampagne overlijden in de Verenigde Staten ieder jaar 6-7 personen ten gevolge van de pokkenvaccinatie.⁴

De vaccinatie tegen poliomyelitis werd in België in 1958 voor het eerst aanbevolen en in 1967 wettelijk verplicht. In geval van niet-inenting met het poliovaccin kan je als ouder een straf oplopen, bepaald in artikel 5 van de Gezondheidswet van 1 september 1945: "De inbreuken op de bepalingen van deze wet en op de reglementen, uitgevaardigd om de uitvoering er van te verzekeren, worden gestraft met een geldboete van 26 tot 100 frank en met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, of met een van deze straffen. Bij hervalling binnen de twee jaren na de laatste veroordeling, kunnen deze straffen tot het dubbel worden opgevoerd." Hoewel de poliovaccins inderdaad hun nut hebben bewezen, kunnen ze in zeldzame gevallen ernstige bijwerkingen veroorzaken. Voor het zogenaamde "Sabin vaccin" gaat het om drie gevallen per miljoen vaccins.

Daarnaast zijn er echter ook andere vaccinaties die weliswaar niet expliciet verplicht worden gesteld, dan wel impliciet. Zo dienen baby's of jonge kinderen het basisvaccinatieplan te doorlopen, willen ze toegang krijgen tot crèches van bv het ONE. We denken daarbij aan de vaccins tegen bof, kinkhoest (pertussis), mazelen,

³ <https://www.lachambre.be/digidoc/OCR/K2019/K20191848/K20191848.pdf>.

⁴ <https://scientias.nl/vaccineren-levensgevaarlijk-levensreddend/>.

³ <https://www.dekamer.be/digidoc/OCR/K2019/K20191848/K20191848.pdf>.

⁴ <https://scientias.nl/vaccineren-levensgevaarlijk-levensreddend/>.

Il s'agit notamment des vaccins contre les oreillons, la coqueluche, la rougeole, la rubéole, le tétanos, etc.⁵ Les vaccins contre la rougeole, la rubéole et les oreillons sont combinés en seul vaccin (RRO). Une réaction assez forte mais heureusement rare au vaccin RRO est une éruption cutanée sévère associée à une forte fièvre et à des cloques⁶. Cette forte fièvre peut, dans des cas exceptionnels, avoir des conséquences néfastes pour le bébé.

En résumé, bien que de nombreux vaccins aient prouvé leur utilité, des effets secondaires graves ne peuvent malheureusement jamais être totalement exclus.

Si la victime de la vaccination ne peut pas prouver la faute des autorités, elle peut, dans certains cas, introduire auprès du Conseil d'État une demande "d'indemnité relative à la réparation d'un dommage exceptionnel, moral ou matériel, causé par une autorité administrative" (article 11 des lois coordonnées sur le Conseil d'État). Le Conseil d'État "se prononce en équité par voie d'arrêt, en tenant compte de toutes les circonstances d'intérêt public et privé" (même article 11).

Aujourd'hui, nous nous trouvons dans une situation où les autorités rendent explicitement ou implicitement obligatoires certaines vaccinations – non seulement pour les enfants mais aussi pour les adultes.

Ainsi, l'arrêté royal du 4 août 1996 concernant la protection des travailleurs contre les risques liés à l'exposition à des agents biologiques au travail impose la vaccination des travailleurs exposés à divers risques infectieux (tuberculose, hépatite). La vaccination obligatoire des voyageurs contre certaines maladies est également prévue en application du Règlement sanitaire international, entré en vigueur pour notre pays par le biais de l'arrêté royal du 29 octobre 1964 concernant la police de santé du trafic international. L'accès au territoire peut alors être réservé à ceux qui peuvent présenter le certificat de vaccination requis.

Enfin, il convient également d'attirer l'attention sur les vaccinations aujourd'hui quasi obligatoires contre le coronavirus. Quasi obligatoires car les non-vaccinés ne peuvent plus participer pleinement à la société. Pourtant, ces vaccinations contre le coronavirus ne s'avèrent pas toujours dénuées de risques à court terme, et on ne sait toujours pas quelles seront les éventuelles conséquences sanitaires à moyen et long terme.

rode hond (rubella), tetanus, enzoverder⁵. De vaccins tegen bof, rode hond en mazelen worden gecombineerd in één BMR-vaccin. Een vrij heftige maar gelukkig zeldzame reactie op het BMR-vaccin is ernstige huiduitslag gecombineerd met hoge koorts en blaren⁶. Die hoge koorts kan in uitzonderlijke gevallen dan weer nefaste gevolgen hebben voor een baby.

Kortom: hoewel heel wat vaccins hun nut hebben bewezen, kunnen ernstige bijwerkingen helaas nooit volledig worden uitgesloten.

Wanneer het slachtoffer van de vaccinatie de fout van de overheid niet kan bewijzen, kan het in bepaalde gevallen bij de Raad van State een eis "tot herstelvergoeding voor buitengewone, morele of materiële schade, veroorzaakt door een administratieve overheid" indienen (artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). De Raad van State doet dan uitspraak "naar billijkheid en met inachtneming van alle omstandigheden van openbaar en particulier belang" (zelfde artikel 11).

Vandaag bevinden we ons in een situatie waarbij de overheid expliciet, dan wel impliciet bepaalde inentingën verplicht stelt – niet alleen voor kinderen maar ook voor volwassenen.

Zo voorziet het koninklijk besluit van 4 augustus 1996 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij blootstelling aan biologische agentia op het werk een verplichte vaccinatie van werknemers die zijn blootgesteld aan diverse besmettingsrisico's (tuberculose, hepatitis). Er is ook een verplichte vaccinatie van de reiziger tegen bepaalde ziekten voorzien ingevolge het Internationaal Sanitair Reglement dat voor ons land in werking trad door het koninklijk besluit van 29 oktober 1964 betreffende de gezondheids politie van het internationaal verkeer. De toegang tot het grondgebied kan dan worden voorbehouden aan hen die het vereiste vaccinatiebewijs kunnen voorleggen.

Tenslotte dient ook gewezen te worden op de op heden quasi-verplichte corona-vaccinaties. Quasi-verplicht omdat wie zich niet laat inenten niet meer volwaardig mag participeren aan de samenleving. Nochtans blijken deze corona-vaccinaties op korte termijn niet steeds zonder risico te zijn, en is het nog onduidelijk wat de eventuele gezondheidsconsequenties op middellange en lange termijn zullen zijn.

⁵ <https://www.vlaanderen.be/basisvaccinaties-voor-kinderen-en-jongeren>.

⁶ <https://www.thuisvaccinatie.nl/vaccinaties/bmr-vaccinatie/bijwerkingen>.

⁵ <https://www.vlaanderen.be/basisvaccinaties-voor-kinderen-en-jongeren>.

⁶ <https://www.thuisvaccinatie.nl/vaccinaties/bmr-vaccinatie/bijwerkingen>.

À la mi-novembre 2021, l'Agence européenne des médicaments (EMA) a enregistré plus d'un million de cas de réaction médicale à la vaccination (435 779 avec le vaccin Pfizer BioNTech, 373 285 avec le vaccin AstraZeneca, 117 243 avec le vaccin Moderna, 27 694 avec le vaccin Janssen); parmi celles-ci, 75 000 ont subi des lésions neurologiques sérieuses et irréversibles à la suite de l'administration du vaccin Pfizer, et plus de 5 000 personnes sont décédées⁷.

Dans son avis n° 64 daté du 14 décembre 2015⁸, le Comité consultatif de bioéthique de Belgique écrit:

“S’agissant d’un acte obligatoire, la question se pose du régime de responsabilité à appliquer en cas d’effet secondaire préjudiciable pour la personne vaccinée. Des régimes de responsabilité pénale et civile pour faute ou sans faute peuvent s’appliquer suivant les situations.

Dans le cas d’une faute, celle-ci, qui doit être démontrée par celui à qui le vaccin a été administré, peut être notamment de deux ordres: – soit faute dans le chef de l’autorité qui aurait fautivement obligé à la vaccination en manquant de prudence dans sa politique; – soit faute lors de l’administration du vaccin par le prestataire professionnel. La personne qui se dit préjudiciée doit démontrer aussi le lien de causalité entre cette faute et le dommage qu’elle éprouve.

Dans le cadre d’un régime d’indemnisation sans faute, la personne préjudiciée peut, d’une part, recourir à la loi du 31 mars 2010 relative à l’indemnisation des dommages résultant de soins de santé. Moyennant un certain seuil de dommage à atteindre, l’accident médical, qui ne doit pas résulter de l’état du patient, doit présenter un caractère anormal. Ce caractère est reconnu lorsqu’il n’aurait pas dû se produire compte tenu de l’état actuel de la science, de l’état du patient et de son évolution objectivement prévisible.

D’autre part, cette personne peut en appeler à la loi du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux en prouvant le défaut du vaccin et le lien entre son dommage et ce défaut.

Het European Medicines Agency (EMA) noteerde half november 2021 reeds meer dan een miljoen gevallen van medische reactie op de vaccinatie (435 779 na Pfizer BioNTech vaccin, 373 285 na AstraZeneca vaccin, 117 243 na Moderna vaccin, 27 694 na Janssen vaccin); waarvan 75 000 personen ten gevolge van het Pfizer vaccin ernstige en blijvende neurologische schade opliepen, en meer dan 5000 personen overleden⁷.

Het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek schreef in zijn advies nr. 64 van 14 december 2015⁸:

“Aangezien het gaat om een verplichte inenting stelt de vraag zich welk aansprakelijkheidsstelsel van toepassing is in geval van een schadelijk neveneffect voor de gevaccineerde persoon. Naast de strafrechtelijke aansprakelijkheid kan het burgerrechtelijke stelsel dat uitgaat van het bestaan van een fout of het stelsel van foutloze aansprakelijkheid toepassing vinden naar gelang van de situatie.

Wanneer er sprake is van fout, die dient te worden aangetoond door diegene die het vaccin kreeg toegediend, kunnen twee eventualiteiten onderscheiden worden: – ofwel fout in hoofd van de overheid die de vaccinatie beval zonder de nodige voorzichtigheid aan de dag te hebben gelegd; – ofwel fout bij het toedienen van het vaccin door de beroepsbeoefenaar. Daarnaast dient diegene die het vaccin kreeg toegediend ook nog het oorzakelijk verband tussen deze fout en de schade die hij/zij ondervindt te bewijzen.

In een stelsel van vergoeding zonder fout kan de benadeelde persoon zich beroepen op de wet van 31 maart 2010 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg. Deze geldt vanaf een bepaalde schadedrempel. Het medisch ongeval mag niet voortvloeien uit de toestand van de patiënt en dient voor de patiënt abnormale schade met zich mee te brengen. De schade is abnormaal wanneer ze zich niet had moeten voordoen rekening houdend met de huidige stand van de wetenschap, de toestand van de patiënt en zijn/haar objectief voorspelbare evolutie.

Anderzijds kan deze persoon zich beroepen op de wet van 25 februari 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, mits het gebrek aan het vaccin te bewijzen alsook het verband tussen dit gebrek en de door hem/haar geleden schade.

⁷ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/B-9-2021-0475_EN.html#_edn1.

⁸ https://www.health.belgium.be/sites/default/files/uploads/fields/fpshealth_theme_file/avis_64_obligation_de_vacc_1.pdf.

⁷ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/B-9-2021-0475_EN.html#_edn1.

⁸ https://www.health.belgium.be/sites/default/files/uploads/fields/fpshealth_theme_file/advies_64_vacc_verplichting.pdf.

Enfin, le Conseil d'État peut, se prononçant en équité, indemniser un dommage exceptionnel causé par une autorité administrative (article 11 des lois coordonnées). Un arrêt de la Cour de Cassation du 28 novembre 1997 l'illustre en matière de vaccination obligatoire pour un dommage sérieux et exceptionnel qui n'avait pas été indemnisé sur la base d'une responsabilité pour faute.”

La conclusion du Comité consultatif de bioéthique de Belgique est dès lors très claire: “Enfin, s'agissant d'une mesure obligatoire ou recommandée, le législateur devrait mieux régler l'indemnisation d'effets secondaires préjudiciables. En effet, là où la collectivité se protège par une vaccination, il lui revient aussi, par justice et solidarité, de compenser le dommage éprouvé par un de ses membres en cas d'effet médical indésirable. Un régime d'indemnisation spécifique serait donc le bienvenu.”

Nous estimons que si les autorités publiques rendent la vaccination obligatoire, elles doivent être objectivement responsables des préjudices causés ou très vraisemblablement causés par la vaccination qu'elles ont imposée, même si cette obligation ne s'applique qu'à une catégorie (professionnelle) déterminée. Les autorités ne peuvent pas objecter que la victime n'aurait pas dû se faire vacciner si, par exemple, elle avait choisi une autre profession au moment opportun.

Les autorités publiques doivent également être objectivement tenues responsables si la vaccination est imposée indirectement du fait, par exemple, que la liberté de circulation ou toute autre liberté ou tout autre droit des citoyens non vaccinés ont été limités d'une quelconque manière à l'intérieur du pays, ou encore du fait que l'accès à certaines professions ou à certains établissements est refusé aux personnes à qui l'un ou l'autre vaccin n'a pas été administré, etc.

La présente proposition de résolution demande au gouvernement fédéral de tenir compte de la recommandation du Comité consultatif de Bioéthique de Belgique et de la mettre en œuvre.

Tenslotte kan de Raad van State, uitspraak doend naar billijkheid, een vergoeding toekennen voor uitzonderlijke schade die veroorzaakt werd door een administratieve overheid (art. 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). Dit wordt geïllustreerd door een arrest van het Hof van Cassatie van 28 november 1997 inzake verplichte vaccinatie en een ernstige en uitzonderlijke schade die niet werd vergoed op basis van aansprakelijkheid voor fout.”

De conclusie van het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek is dan ook zeer duidelijk: “Wanneer het gaat om een verplichte of door de overheid aanbevolen maatregel verdient het aanbeveling dat de wetgever de vergoeding van schadelijke neveneffecten beter zou regelen. Wanneer de gemeenschap meent zich te moeten beschermen door middel van een vaccinatie is het vanuit rechtvaardigheids- en solidariteitsoverwegingen maar logisch dat zij ook de vergoeding op zich neemt wanneer één van haar leden schade lijdt ingevolge een ongewenst neveneffect. Een specifiek stelsel van schadevergoeding zou hier welkom zijn.”

De overheid die een inenting verplicht stelt moet volgens ons, zelfs wanneer de verplichting alleen geldt voor een bepaalde (beroeps)categorie van personen, objectief aansprakelijk zijn voor de schade die door de vaccinatie werd veroorzaakt of met vrij grote waarschijnlijkheid werd veroorzaakt. De overheid mag niet opwerpen dat de schadelijder zich niet had moeten laten vaccineren indien hij bijvoorbeeld tijdig voor een ander beroep zou hebben gekozen.

De overheid is eveneens objectief aansprakelijk te stellen wanneer de vaccinatie onrechtstreeks verplicht wordt gesteld, doordat men bijvoorbeeld de bewegingsvrijheid of een andere vrijheid of enig ander recht van niet-gevaccineerde rijksinwoners binnen de grenzen van het Rijk op enigerlei wijze beperkt; doordat personen zonder welbepaalde vaccins de toegang tot bepaalde beroepen of instellingen worden ontzegd, enzoverder.

Met dit voorstel van resolutie vragen wij dat de federale regering de aanbeveling van het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek ter harte zou nemen en in de praktijk zou omzetten.

Dominiek SNEPPE (VB)
Steven CREYELMAN (VB)
Ortwin DEPOORTERE (VB)

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. considérant que certains vaccins peuvent causer des effets secondaires néfastes durables ou permanents;

B. considérant que les procédures visant à obtenir des dommages et intérêts pour les victimes d'effets secondaires néfastes à la suite d'une vaccination obligatoire sont particulièrement fastidieuses;

C. considérant que la vaccination contre la "polio" est obligatoire pour tous les enfants dans ce pays;

D. considérant que de nombreux autres vaccins sont explicitement ou implicitement imposés, ou "recommandés" par les autorités;

E. considérant que les autorités qui rendent une vaccination obligatoire, même si l'obligation ne s'applique qu'à une catégorie déterminée de personnes, sont objectivement responsables des dommages causés manifestement, ou avec une probabilité relativement importante et démontrable, par la vaccination;

F. considérant qu'il n'est pas impensable que certaines autorités aient conclu des contrats avec des sociétés pharmaceutiques, dans le cadre desquels les autorités, en échange des vaccins, ont exonéré les sociétés pharmaceutiques de toute forme de responsabilité concernant l'efficacité ou les effets néfastes potentiels de l'administration de leur vaccin;

G. vu la conclusion claire du Comité consultatif de Bioéthique de Belgique, qui indique que s'il s'agit d'une mesure obligatoire ou recommandée par les autorités, le législateur devrait mieux régler l'indemnisation des effets secondaires préjudiciables;

H. vu la conclusion claire du Comité consultatif de Bioéthique de Belgique, qui indique que là où la collectivité se protège par une vaccination, il lui revient aussi, par justice et solidarité, de compenser le dommage éprouvé par un de ses membres en cas d'effet médical indésirable;

I. considérant qu'un régime d'indemnisation spécifique est nécessaire en la matière,

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. overwegende dat bepaalde inentingen langdurige of permanente schadelijke neveneffecten kunnen veroorzaken;

B. gelet op de huidige bijzonder omslachtige procedures voor het bekomen van schadevergoedingen voor slachtoffers van schadelijke neveneffecten van verplichte vaccinaties;

C. gelet op het feit dat de zogenaamde "poliovacinatie" in dit land verplicht is voor alle kinderen;

D. gelet op het feit dat heel wat andere vaccinaties expliciet dan wel impliciet verplicht worden, of van overheidswege worden "aanbevolen";

E. overwegende dat de overheid die een inenting verplicht stelt, zelfs wanneer de verplichting alleen geldt voor een bepaalde categorie van personen, objectief aansprakelijk is voor de schade die door de vaccinatie werd veroorzaakt of met vrij grote en aantoonbare waarschijnlijkheid werd veroorzaakt;

F. overwegende dat het niet ondenkbaar is dat bepaalde overheden contracten hebben gesloten met farmabedrijven waarbij in ruil voor vaccins de overheden de farmabedrijven exonereerden voor elke vorm van aansprakelijkheid aangaande de werking dan wel potentiële nefaste gevolgen ingevolge het toedienen van hun vaccin;

G. gelet op de duidelijke conclusie van het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek dat stelt dat wanneer het gaat om een verplichte of door de overheid aanbevolen maatregel het aanbeveling verdient dat de wetgever de vergoeding van schadelijke neveneffecten beter zou regelen;

H. gelet op de duidelijke conclusie van het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek dat stelt dat wanneer de gemeenschap meent zich te moeten beschermen door middel van een vaccinatie, het vanuit rechtvaardigheids- en solidariteitsoverwegingen maar logisch is dat zij ook de vergoeding op zich neemt wanneer één van haar leden schade lijdt ingevolge een ongewenst neveneffect;

I. overwegende dat een specifiek stelsel van schadevergoeding hieromtrent noodzakelijk is,

DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de reconnaître que les autorités qui rendent une vaccination explicitement ou implicitement obligatoire ou la recommande, même si l'obligation ne s'applique qu'à une catégorie déterminée de personnes, sont objectivement responsables des préjudices causés manifestement ou très vraisemblablement par la vaccination;

2. d'élaborer un régime d'indemnisation clair pour les victimes ou leurs proches qui souffrent de conséquences négatives graves et/ou durables à la suite d'une vaccination imposée ou recommandée par les autorités.

25 novembre 2021

VERZOEKT DE FEDERALE REGERING:

1. te erkennen dat de overheid die een inenting expliciet dan wel impliciet verplicht stelt of aanbeveelt, zelfs wanneer de verplichting of aanbeveling slechts geldt voor een bepaalde categorie van personen, objectief aansprakelijk is voor de schade die door de vaccinatie werd veroorzaakt of met vrij grote waarschijnlijkheid werd veroorzaakt;

2. een duidelijk stelsel van schadevergoedingen uit te werken voor slachtoffers of hun nabestaanden die lijden onder ernstige en/of langdurige negatieve gevolgen van een door de overheid verplichte dan wel aanbevolen vaccinatie.

25 november 2021

Dominiek SNEPPE (VB)
Steven CREYELMAN (VB)
Ortwin DEPOORTERE (VB)